

obzornik

glasilo delovne skupnosti

Stališča o medobčinskem sodelovanju

V ZADNJEM ČASU JE BILO V DRUŽBENO-POLITICNEM ŽIV- LENJU OBČINE PRECEJ RAZPRAV IN IZMENJAV STALIŠČ O MEDOBČINSKEM SODELOVANJU, O POVEZOVANJU NAŠE OBČINE IN O NJENEM MESTU V REGIONALNEM RAZVOJU SR SLOVENIJE. MED DRUGIM JE O TEM RAZPRAVLJAL TUDI OBČINSKI KOMITE ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE.

Položaj občine Cerknica se je v povojnem obdobju glede na organiziranost družbeno-političnih skupnosti večkrat spreminjal kot se je v razvoju našega družbeno-političnega sistema spreminjala tudi celotna organiziranost družbenopolitičnih skupnosti v Sloveniji. Nekaj let je to območje sodilo v okraj Postojna; potem pa je bil ta predel notranjske spet razdeljen. Območje naše občine je prišlo pod okraj Ljubljana, pa postojnsko-bistriško območje pa pod okraj Koper.

Ko so bili v Sloveniji okraji kot družbeno-politične skupnosti ukinjeni, je bilo kmalu jasno, da

se je pojavila določena vrzel med republiko in občinami in da morajo pri reševanju nekaterih nalog občine sodelovati in vsklajevati vprašanja družbeno-ekonomskega razvoja. Tako so se začele porajati različne oblike medobčinskega sodelovanja in povezovanja. Tudi institucionalno so občinske skupščine in organi družbeno-političnih organizacij ustanavljali medobčinske svete, skupnosti občin in podobno.

V tem obdobju se je občina Cerknica spet začela povezovati z območjem nekdanjega postojnskega okraja; skupaj s Postojno, Ilirsko Bistrico in Sežano je bil

ustanovljen medobčinski svet notranjsko-kraških občin, vendar se je pozneje Sežana tesneje povezala z obalnim območjem.

S sprejemom politike policentričnega razvoja Slovenije (več središč) je medobčinsko sodelovanje postalo še pomembnejše. Govorimo o regionalnem razvoju in o povezovanju več občin v regije. Prav pri pojmovanju in opredeljevanju regij v Sloveniji pa prihaja do nejasnosti, različnih razlag in različnih interesov.

Prav razčiščevanje teh vprašanj je privedlo do večje politične aktivnosti in potrebe po opredelitvi idejno-političnih stališč v naši občini. S krepitvijo medobčinskega povezovanja je pred časom prišlo v občini do ocen, da razvoj pelje k nekakšnemu trdnjšemu ozemeljskemu povezovanju, zaokroževanju in reševanju

vprašanj družbenega razvoja v regijah.

Ob takšnem pojmovanju so se v občini začela pojavljati vprašanja, v katero regijo sodi občina Cerknica. Ali v ljubljansko, s katero jo že doslej veže vrsta interesov ali v notranjsko, v katero so se začele občine Cerknica, Postojna in Ilirska Bistrica trdneje povezovati v zadnjih letih.

Sedanja idejno-politična razčiščevanja so pokazala, da takšnega omahovanja ne sme biti in da je treba vprašanje postaviti z drugačnega izhodišča. Zlasti je pomembno, da regije ne smemo pojmovati v ozkem ozemeljskem smislu, se pravi v smislu zapiranja v okvire svojih meja, ampak v smislu širšega in ustreznega (govorimo o tako imenovani polivalentnosti povezovanja). Ti interesi občine Cerknica pa glede na njeno posebno lego in razvoj niso samo v eni regiji ali samo pri nekaterih občinah. Nedvomno je Ljubljana tako močno gravitacijsko središče tudi za našo občino, da moramo dobršen del naših interesov uresničevati v sodelovanju z Ljubljano in njenimi okoljskimi občinami. Prav tako nedvomno skupni interesi vežejo občino Cerknica s postojnsko in bistriško občino, saj gre za skupen prostor s podobnimi geografsko-naravnimi in družbeno-ekonomskimi značilnostmi, pa tudi s pomembnimi gospodarskimi povezavami.

Na osnovi teh spoznanj se bo občina Cerknica še naprej pove-

zovala z občinama Postojna in Ilirska Bistrica v notranjsko regijo — s skupnimi medobčinskimi organi in z drugimi oblikami povezav za razreševanje tistih interesov, ki so skupni vsem trem občinam. Te interese in naloge bodo omenjene občine opredelile v družbenem dogovoru o skupnih razvojnih nalogah. V prihodnjem razvoju in sodelovanju pa bo treba v vseh službah v tej regiji podrobneje analizirati in razčiščevati dosedanj razvoj, tudi slabosti v dosedanjem delu in nerešena vprašanja znotraj regije (gozdarstvo, lesna industrija, kmetijstvo, trgovina, turizem, gostinstvo itd.).

Povezanost in sodelovanje v notranjski regiji torej ne predstavljata zadržka za sodelovanje in povezovanje naše občine v ljubljanski regiji za vse tiste interese, ki nas vežejo na širše gravitacijsko območje Ljubljane. V ta namen se bo tudi občina Cerknica pridružila sprejemu in podpisu družbenega dogovora o skupnih vprašanjih razvoja občin ljubljanske regije (oziroma je ta dogovor že sprejela na minuli seji občinske skupščine). S političnim vodstvom ljubljanske regije je že bil v Cerknici sestanek, na katerem so bila ta vprašanja tudi načelno rešena.

Na osnovi vseh teh stališč in razčiščevanj je bila takšna usmeritev za povezovanje občine Cerknica (po določenih skupnih interesih z občinami v notranjske regije, po določenih interesih pa z občinami v ljubljanski regiji) osvojena tudi v planu srednjeročnega razvoja občine Cerknica za obdobje 1976-80.

J. Frank

PROTEST OBČANOV CERKNICE PROTI NEPRAVILNEMU RAVNANJU S SLOVENSKO IN HRVATSKO NARODNOSTNO MANJŠINO V AVSTRIJI

Notranjski študentski klub je ob sodelovanju občinske konference Zveze socialistične mladine 13. novembra organiziral protestni pohod, s katerim smo izrazili nezadovoljstvo, ki nas prevzema ob nepravilnem in nečloveškem ravnanju avstrijske vlade z našimi manjšinami. Na protestnem zborovanju je bilo okrog tisoč občanov.

Udeleženci protestnega pohoda smo se zbrali pri osnovni šoli, od koder smo šli v središče Cerknice. Številni transparenti in protestni vzkliki so jasno izražali vso podporo našim rojakom na Koroškem in Gradiščanskem. To je bilo še posebej poudarjeno v protestnem govoru, ki ga je prebral Rudi Debevc. Poudaril je, da smo že dolgo priče poostreni protimanjšinski dejavnosti avstrijskih strank ter opozoril na vse ekonomske in politične spono, ki ovirajo normalno življenje naših rojakov. Pri tem ostaja avstrijska vlada vse preveč strpna do delovanja desničarskih struj, katerih glavni cilj je, opraviti štetje posebnih vrst in tako statistično »likvidirati«
naši manjšini. V imenu prebivalcev občine Cerknice je izrazil vso podporo bojkotu proti preštevanju posebne vrste in podporo v prihodnjem boju za dokončno uresničitev v členu 7 avstrijske državne pogodbe.

Za zaključek smo prebrali protestno pismo, ki smo ga naslovili na avstrijsko poslaništvo. S tem smo končali zborovanje, vendar PROTESTA NE!

B. Gabrenja

Ob Dnevu republike

Že več kot tretje desetletje se lahko v hladnih novembrskih dneh svobodni spominjamo rojstva nove Jugoslavije, prav gotovo enega izmed najbolj prelomnih trenutkov v tisočletni zgodovini jugoslovanskih narodov.

Cprav je nova Jugoslavija ena izmed mlajših držav in predstavlja le drobceno liso na svetovnem globusu, jo v svetu poznajo dosti bolj kot druge gospodarsko močnejše države z mnogo večjo državniško tradicijo.

Poznajo jo kot herojskega borca v krvavem obračunu s fašizmom in nacizmom v pretekli vojni, v kateri je korenito in revolucionarno obračunala tudi s staro družbeno ureditvijo.

Poznajo jo kot državo, ki je jasno začrtala svojo samostojno in neodvisno razvojno pot in ki dosledno stopa po njej kljub najrazličnejšim pritiskom.

Poznajo jo kot tvorca neuvrščene politike, ki je postala vodilo številnim naprednim silam sveta.

Poznajo jo kot državo, ki se je v nekaj desetletjih razvila iz zastale kmetijske skupnosti v moderno gospodarsko tvorbo.

Poznajo jo kot tvorca lastnega družbenega sistema, ki temelji na najnaprednejši obliki medčloveških odnosov — na samoupravnem socializmu.

Vsega tega ne bi dosegli, če se ne bi trdno zavedali, da smo velika družina narodov, ki je pripravljena braniti vse pridobitve svoje revolucionarne poti. Odnosi v njej se vsebinsko še bolj poglobljajo ob uresničevanju nove ustave in določil zakona o združenem delu, ki bo sprejel prav ob Dnevu republike.

Prav ta dokumenta zavezujejo vso našo skupnost, da bo s prav takšno revolucionarno zavestjo kot doslej nadaljevala svojo razvojno pot.

Vsem Brestovcem in ostalim občanom ob Dnevu republike iskreno čestitamo in želimo še dosti skupnih delovnih zmag!

Razvoj lesarskega šolstva

Naša družba na vseh ravneh ugotavlja velika neskladja med izobraževanjem mladih generacij in med potrebami združenega dela. Ugotovljeno je bilo, da imamo na področju Slovenije v proizvodnih organizacijah 8 odstotkov manj strokovnjakov kot smo jih imeli pred desetimi leti. 70 odstotkov generacije se šola na šolah družboslovnih in upravljalnih smeri in le 30 odstotkov v tehniških smereh. Normalno bi bilo obratno. Tako je tudi povpraševanje po kadrih. Pravnike in ekonomiste iščemo na vseh koncih, po inženirjih pa skorajda ne povprašujemo.

Tudi v naši občini je podobno, čeprav ne tako kritično. Mladina po končani osnovni šoli nadaljuje šolanje tam, kjer pač dobi stolček v razredu. Pri tem so sposobnosti in zanimanja mladega človeka drugega pomena.

Skorajda ni več mladega človeka, ki bi šel takoj po končani osnovni šoli na delo v tovarno in prav je tako. Človek nima nikoli dovolj znanja, še posebej pa ga v naši družbi potrebuje za samoupravne naloge. Težave so v tem, da se bo jutri ta mladina vrnila iz šol in zahtevala ustreznost delo, tega pa ne bo. Po drugi strani pa je v našem podjetju zaposlenih 67 odstotkov delavcev, ki nimajo nikakršne kvalifikacije v stroki. Med kvalificiranimi pa je še mnogo takih, ki imajo neprimerno kvalifikacijo. Delavci so si med večletnim delom pridobivali znanje in si ga es danes, le sistemsko to ni urejeno.

Podobne težave imajo tudi druge industrije v Sloveniji in morajo »uvažati« nekvalificirano delovno silo iz nerazvitih predelov naše ožje in širše domovine.

Več kot nujna je torej sprememba sedanega izobraževalnega sistema. Reforma oziroma preobrazba srednjega šolstva v usmerjeno izobraževanje je bila ugodno sprejeta in v nekaterih panogah že uravnava svoja prizadevanja v tej smeri.

Lesarji bomo svoje težave lahko razreševali v posebni izobraževalni skupnosti za lesarstvo, s ciljem, da bi si pravočasno zagotovili dovolj ustreznega kadra.

Tudi na Brestu je svet za kadre razpravljajal o teh vprašanih in ugotovil:

1. V prihodnje je potrebno razvijati takšno šolstvo, ki bo zadovoljevalo tudi potrebe industrije.

2. Razvijati je treba na ravni dveh letnih ali triletnih šol poklice za delo v industriji kot so krojilec lesa, sestavljalec pohištva, monter okovja, sestavljalec pohištva in podobno.

3. Profil pohištveni mizar še vedno ustreza, vendar na malo delovnih mestih kot so vzorčni delavci, serviserji, popravilci pohištva in podobno.

4. Profil lesarskega tehnika naj se razvija v več smeri glede na skupine delovnih mest in sicer: vodje oddelkov, kontrolorji kvalitete proizvodov, tehnologi, analitiki dela in časa, planerji in podobni poklici. Takšno šolanje naj se organizira bodisi v zadnjem letniku, še bolje pa po enoletni praksi v proizvodnji.

5. Profil inženir lesarstva naj se dopolni in organizira v — tehnološko,

— kadrovsko — vodja proizvodnje, izmenovodja in podobno;

— oblikovalno — oblikovalec pohištva.

6. Profil diplomirani inženir lesarstva pa je treba usmeriti z diplomskim delom v naslednje smeri:

— tehnološko-razvojno,
— komercialno — s poudarkom na gospodarjenju,
— vodstveno smer.

7. Na podlagi takšnih stališč je treba postaviti zahteve v sistematizaciji delovnih mest.

8. Po enotni metodologiji bi bilo treba izdelati plane dolgoročnih in kratkoročnih potreb po kadrih za vsako temeljno organizacijo posebej in za delovno organizacijo. Plane je potrebno vsklajevati na ravni občine, regije in panoge.

Zavedati se je treba, da je ta okvir nepopoln, je pa tudi dejstvo, da imamo največji primanjkljaj prav za delo v neposredni proizvodnji, še posebej v današnjem času, ko vsi delavci prevzemamo upravljanje v svoje roke. Za to funkcijo pa je potrebna visoka stopnja pismenosti in razgledanosti v stroki in v družbi.

Za zaključek še to. Družba bo morala v prihodnje bolj ceniti uspešno delo oziroma delovne rezultate. Tudi šole se bodo morale vključiti v ta proces. Vse preveč smo danes naravnani na stopnje šolske izobrazbe: poklicno, srednjo, višjo in visoko in iz teh izhodišč zahtevamo tudi ustrezen osebni dohodek.

F. TURŠIČ

Letošnji zaključni letnik na naši tehniški srednji šoli

Sindikalna lista 1977

V osnutku sindikalne liste za leto 1977 je zaradi celovitejšega urejanja razporejanja dohodka in delitve sredstev za osebne dohodke, predlagana dopolnitev sindikalne liste s stališči sindikatov o oblikovanju sistema notranje delitve. Predvsem se te novosti kažejo v določilih, ki govorijo:

— o osnovah za oblikovanje sistema delitve sredstev za osebne dohodke po delu,
— o osebnem dohodku iz minulega dela,
— o regresu za letni dopust,
— o preventivnem zdravstvenem varstvu delavcev.

— Sindikalna lista predlaga, naj bi prispevek delavca k delu ugotovljali predvsem v odvisnosti od zahtevnosti dela, odgovornosti pri delu, razmer, v katerih delovnega učinka, kakovosti dela, prihrankov, doseženih pri delu, izrabe delovnega časa ter sredstev in rezultatov novotarstva in racionalizacije. Osnove za obli-

kovanje sistema delitve sredstev za osebne dohodke po delu in rezultatih dela so predvsem: planiranje dela, spremljanje dela in ugotavljanje prispevka delavca k delovnemu rezultatu.

Za merjenje delavčevega delovnega prispevka iz minulega dela predlaga osnutek sindikalne liste naslednja merila:

— delež delavčevega prispevka pri gospodarjenju in upravljanju z minulim delom,
— delovna doba kot odraz delavčevega prispevka k ustvarjenim sredstvom družbene reprodukcije,

— evidentirani obseg sredstev za vlaganja, katerim se je delavec v preteklosti odrekal na račun svoje osebne in skupne porabe.

Zaradi različnega tolmačenja in izvajanja določila v zvezi z regresom za letni dopust so v osnutku nove sindikalne liste predlagane nekatere spremembe oziroma dopolnitve. Med drugim je zahtevalo, da delavci v samoupravnih splošnih aktih določijo, kolikšen del sredstev v regresu združujejo jo in namenjujejo v povečevanje možnosti za aktivno izrabo letnega dopusta ter konkretna merila in osnove za delitve sredstev regresa, upoštevajo ekonomsko-socialne, delovne in zdravstvene razmere delavcev. V teh aktih delavci lahko določijo tudi višino osebne dohodka oziroma dohodka na družinskega člana, nad katero delavcem glede na njihovo ekonomsko stanje ne pripada regres za letni oddih. Posebej je poudarjeno, da regres za letni oddih ni mogoče deliti vsem delavcem v enakem znesku.

Povsem novo je določilo, ki govori o preventivnem zdravstvenem varstvu delavcev in ki zahteva osnovne organizacije sindikata, da se morajo zavzemati za ustrezno izvajanje omenjenega določila v temeljnih organizacijah tako, da omogočajo redne in obdobje preventivne zdravstvene preglede.

Pomembno je poudariti, da ostanejo višine zneskov za deljen delovni čas, kilometrino in nagrade ob delovnih jubilejih nespremenjene. Na osnovi analize o uresničevanju sindikalne liste v letu 1975 je bilo namreč ugotovljeno, da skoraj polovica udeležencev ni uspela uresničevati tega dohodka in nagrad v dogovorjeni višini, zato je upravičeno mnenje, da valorizacija v letu 1977 ne bi bila utemeljena.

Te dni je osnutek sindikalne liste v razpravi po osnovnih organizacijah sindikata. Pripombe se bodo zbirale in usklajevale na vseh ravneh sindikalne organiziranosti ter bodo dokončno v prečiščenem besedilu listo sprejeli v drugi polovici decembra na plenumu republiškega sveta. Ker je javna razprava dala vrsto novih predlogov in pripomb, je prav, da omenim tista določila, o katerih je med delavci največ razprave. To so predvsem določila o indeksnih razmerjih, o vrednotenju delovne dobe, o nočnem delu, o dnevnicah in nočnini, o tereksem dodatku, o regresih in o nagradah ob delovnih jubilejih. Novosti, ki jih prinaša sindikalna lista, bo treba čimprej vnesti v normativne akte.

D. Frlan

Nagovor predsednika Skupnega delavskega sveta tov. Antona Lunke

Skupina jubilarcev iz Tovarne pohištva Stari trg

Razpoloženje je bilo nadvse prijetno

Za konec še skupinski posnetek — jubilarci iz Tovarne pohištva Cerknica

